

[Schovelln.]

haand afvise den Tanke, at der skulde ligge en Spire heri til noget saadant. Derfor mener jeg, at hvor spinkel, hvor beskeden, hvor lidetsigende denne Konvention end er, saa vil denne lille beskedne Traktat dog i Hænderne paa en Regering, som kan frigøre sig for Frihandelsdogmer og se fordomsrit paa Tidens Udvikling, saaledes som den efter min Mening utvivlsomt vil forme sig, nemlig i protektionistisk Retning — altsaa i Hænderne paa en *forstandig* Regering være et nyttigt Instrument, og man tør jo da ikke opgive Haabet om, at der en Gang skulde komme en forstandig Regering i Danmark.

Voistrup: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale denne lille Konvention til Vedtagelse. Jeg forstaaer, at ingen vil nægte sin Medvirken til Fremme af denne Konvention, som først og fremmest skal støtte Bestræbelserne for friere Omsetningsforhold mellem Staterne, hvilket vi efter min Mening alle maa billige. Jeg anbefaler derfor Forslaget til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget. Hvad de Udtalelser angaar, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovellin) fremsatte, var der jo ikke noget forbavsende i, at det ærede Medlem følte en dyb Trang til ogsaa ved denne Lejlighed at forkynde den Beskyttelsesreligion, paa hvilken han nu en Gang tror. Det ærede Medlem havde Indtryk af, at det var saa særdeles hæsblesende og særdeles mærkværdigt, at Danmark havde sluttet sig til den store, nu foreløbig mislykkede Handelskonvention, men det skete dog i Forbindelse med baade England, Italien og Tyskland og de nordiske Lande, som det ærede Medlem jo sætter saa stor Pris paa at være i Selskab med — og saa Holland. Med Hensyn til den Hjertelighed og Høflighed, som det ærede Medlem mente, man altid skulde give Udtryk overfor de nordiske Lande, er jeg ikke ganske sikker paa, at man i det Land, hvor Initiativet til dette Forslag er taget, vil være helt tilfreds med den Form, hans Høflighed fik i Dag under Omtalen af Forslagets Værdi og Betydning.

Men hvad der rækker videre, er jo det Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt, at Holland og Belgien er med. Jeg for min Del tror det. Belgien er jo et Land med en meget stor Handelsomsætning, i ikke helt faa Henseender ogsaa med lignende økono-

miske Interesser som vort Land, og i den øjeblikkelige Situation er det vel givet, at Holland er et Land, som i højeste Grad har fælles Interesser med Danmark, ikke mindst med Hensyn til Landbrugsudførelsen og de Vilkaar, hvorunder denne kan foregaa. Derfor er det ogsaa glædeligt, at det har vist sig, at der netop mellem Danmark og Holland, som jo ogsaa bygger paa ensartede Toldsystemer — i væsentlig Grad da — er udviklet et meget nøje økonomisk Samarbejde i de senere Tider.

Det ærede Medlem fremhævede, at det bedste ved det altsammen var den Spire, der laa til en Føling og et Samarbejde med denne Gruppe af Stater overfor Foranstaltninger fra andre. Jeg vil ikke spaa, om det bliver det vigtigste, men jeg erkender, at dette er meget vigtigt, og jeg tror, det staaer i Samklang med Bevægelser, som allerede paa anden Vis er i Gang. Det er jo saaledes, at fra det forløbne Efteraar har der været Møder mellem Industrigrupper fra hele denne Kreds af Lande til Drøftelse af fælles Anliggender. Det er tillige saaledes, at der ved adskillige Lejligheder har været Samkvem og Forhandling mellem danske og hollandske Landbrugsorganisationer. Jeg har i det andet høje Ting udtrykt min Glæde over dette praktiske Samarbejde mellem de paagældende Erhvervsorganisationer, og overfor en Bemærkning om, at denne Forbindelse ikke blot skulde være diplomatiske Forhandlinger, erklæret, at jeg til enhver Tid skal lægge Vægt paa, at man under kommende diplomatiske Forhandlinger stadig holder sig i nøje Overensstemmelse eller i hvert Tilfælde i nøje Forhandling med de paagældende Erhvervsorganisationer, saaledes som det ogsaa har været Tilfældet før Tilslutningen til dette Forslag.

Schovellin: I Tilslutning til, hvad den højtærede Minister nu udtalte, vil jeg gerne sige, at Tiden øjensynlig stiler hen mod økonomiske Magtgrupperinger, og at det saa jo ogsaa er ganske naturligt for Danmark for det første at slutte sig sammen med de to Nabolande og saa i øvrigt tage de Lande med, som er til at faa fat paa. Der gaar efter min Formening sikkert Fremtidens Linie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling vedtoges uden Afstemning.